

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XCdo/125/2016
Identifikačné číslo spisu:	4212219922
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4212219922.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4 C 416/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. marca 2015 sp. zn. 7 Co 179/2015, 7 Co 180/2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. marca 2015 sp. zn. 7 Co 180/2015
o d m i e t a .

II. Dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. marca 2015 sp. zn. 7 Co 179/2015
o d m i e t a .

III. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Tretím výrokom rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. marca 2015 sp. zn. 7 Co 179/2015, 7 Co 180/2015 (v spore vedenom odvolacím súdom pod sp. zn. 7 Co 180/2015) odvolací súd v časti súdneho poplatku vo výške 20,- eur potvrdil uznesenie Okresného súdu Nové Zámky z 15. decembra 2014 č. k. 4 C 416/2012-49, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 23,- eur (20,- eur + 3,- eur) podľa položky 7a a 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Tento výrok, i keď je obsiahnutý vo výrokovej časti rozsudku, má povahu uznesenia (por. § 223 O.s.p.).

2. Proti tretiemu výroku rozsudku odvolacieho súdu z 26. marca 2015 sp. zn. 7 Co 179/2015, 7 Co 180/2015, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Nové Zámky z 15. decembra 2014 č. k. 4 C 416/2012-49, podala dovolanie žalobkyňa a žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť a

pre prípad úspešnosti priznať jej náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), ktorá vada mala spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení práva dovolateľky na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemala.

3. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), za ktorú koná jej zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

5. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 4 Cdo 266/2014, 4 Cdo 363/2014, 4 Cdo 391/2014, 4 Cdo 402/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

6.

7. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

8. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 15. decembra 2014 č. k. 4 C 416/2012-28 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 414,90 eur z titulu nemajetkovej ujmy a majetkovej škody v sume 125,- eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zo spisu exekučného súdu sp. zn. 12 Er 968/2010 zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku bola exekučnému súdu doručená 9. decembra 2010. O tejto žiadosti rozhodoval exekučný súd uznesením z 14. marca 2011 sp. zn. 12 Er 968/2010 tak, že ju zamietol. Následne exekučný súd uznesením z 6. marca 2012 exekučné konanie zastavil. Po právnej stránke súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 6 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ako aj § 41 ods. 1, § 41 ods. 1 písm. c/ a d/, § 44 ods. 2 a 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože všeobecný súd nie je oprávnený konštatovať, že vo veci išlo o prieťah v konaní. Žalobkyňa nepodala ústavnú sťažnosť a žiadne iné konanie, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní, sa nevedlo. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že žalobkyňa vo veľkom množstve žalôb podaných na súdy si uplatňovala nárok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a žiadala, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Takéto skúmanie podľa názoru súdu prvej inštancie súdu nenáležalo a nebolo možné skúmať nedodržanie lehoty v exekučnom konaní, pretože tak mohol činiť len predseda súdu v rámci konania o sťažnosti alebo Ústavný súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti.

9. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre rozsudkom z 26. marca 2015 sp. zn. 7 Co 179/2015, 7 Co 180/2015 (v spore vedenom odvolacím súdom pod sp. zn. 7 Co 179/2015) rozhodol tak, že napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 13. novembra 2014 č. k. 4 C 416/2012-28 prvým výrokom ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) a druhým výrokom žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Námietky žalobkyne, týkajúce sa odňatia práva konať pred súdom, nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, považoval za nedôvodné. Zároveň odvolací súd skonštatoval, že v danom spore neboli dané dôvody na prerušenie konania, nakoľko v súdnom spise nefiguruje ani žiadne podanie žalobkyne s údajným návrhom na prerušenie konania, preto námetka v podanom odvolaní nemá žiadnu právnu relevanciu.

10. Proti prvému výroku a s ním súvisiacemu druhému výroku odvolacieho súdu z 26. marca 2015 sp. zn. 7 Co 179/2015, 7 Co 180/2015, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 13. novembra 2014 č. k. 4 C 416/2012-28 podala včas dovolanie žalobkyňa. Navrhla rozsudky súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p., ktorý konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. f/ a g/ O.s.p. (t. j. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a že rozhodoval vylúčený sudca). Vadu konania spočívajúcu v tom, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca odôvodňovala tým, že existujú objektívne dôvody, pre ktoré sú všetci sudcovia okresného súdu vylúčení. Vec mala byť preto postúpená inému okresnému súdu. Odňatie možnosti konať pred súdom videla v tom, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je prekvapivé, pretože popiera konštantnú judikáтуру Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je založené na tvrdeniach, ktoré sú sofistikovaným odôvodnením nespravodlivosti a je v rozpore so zákonom a ústavnou úpravou. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala aj to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, nakoľko nie je dostatočne odôvodnené. V konaní bola podľa jej názoru porušená aj základná zásada civilného procesu - kontradiktórnosť konania, keď súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa nemohla vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne konanie vo svoj prospech.

11. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

12. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), za ktorú koná jej zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolania žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

14. Dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým bolo dovolanie prípustné, boli uvedené § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolanie žalobkyne nesmeruje proti rozsudku, ktorý by bol uvedený v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

15. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám, ktoré boli uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.

16. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

17. K námietke žalobkyne, podľa ktorej vo veci rozhodoval vylúčený sudca odvolací súd uvádza, že žalobkyňa zjavne opomína skutočnosť, že Krajský súd v Nitre uznesením z 19. októbra 2012 sp. zn. 8 NcC 263/2012 rozhodol, že všetci sudcovia Okresného súdu Komárno sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci, a preto vec prikázal na prejednanie Okresnému súdu Nové Zámky. Vo veci samej tak rozhodovala zákonná sudkyňa Okresného súdu Nové Zámky Mgr. Kornélia Harcová. Dovoľanie žalobkyne sa preto v tejto časti na danú situáciu nevzťahuje. Námietka žalobkyne o existenciu procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. nie je preto dôvodná.

18. Žalobkyňa ďalej namietala, že v danom prípade jej bola odňatá možnosť pred súdom konať z dôvodu „prekvapivosti“ rozhodnutia odvolacieho súdu, lebo popiera doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je založená na „tvrdeniach, ktoré sú sofistikovaným odôvodnením nespravodlivosti“, je v rozpore so „zákonom a ústavou“. Žalobkyňa však neuvádza žiadnu konkrétnu procesnú situáciu v konaní pred odvolacím súdom alebo súdom prvej inštancie, ktorá by mohla založiť namietanú vadu konania. Abstraktné konštatovanie „v rozpore so zákonom a ústavou“ - „sofistikované odôvodnenie nespravodlivosti“ - „popieranie konštantnej judikatúry“, samé osebe nepredstavujú účinnú obranu, pretože tu chýbajú konkrétne argumenty zakladajúce presvedčivosť uvádzaných tvrdení. S účinnosťou od 15. októbra 2008 O.s.p. (zákon č. 384/2008 Z.z.) v § 213 ods. 2 O.s.p. posilnil právo na spravodlivý proces tým, že strana sporu mala možnosť až po samotné rozhodnutie argumentovať a predvídať možné rozhodnutie súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Zákon ustanovuje, že strana sporu by nemala byť zaskočená možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby jej bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. V danom prípade oba sudy nižšej inštancie dospeli k rovnakým právnym záverom o nepreukázaní predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu nesprávnym úradným postupom. Keďže odvolací súd nezaložil svoje rozhodnutie „nečakane“ a nepredvídateľne na iných (nových) právnych dôvodoch než súd prvej inštancie nevznikla mu povinnosť vyplývajúca z § 213 ods. 2 O.s.p. Dovoľacia námietka žalobkyne, že išlo o tzv. prekvapivé rozhodnutie odvolacieho súdu, nie je preto dôvodná.

19. Neobstoí ani námietka žalobkyne, že jej nebolo umožnené viesť kontradiktórne konanie (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo sa nemohla vopred vyjadriť ku skutočnostiam a právnym argumentom, na ktorých sudy nižšieho stupňa založili svoje rozhodnutie. Žalobkyňa mala predsa možnosť predniesť svoje argumentácie a vyjadriť sa ku všetkým vo veci rozhodujúcim otázkam, a to v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, čo aj urobila, a teda svoj vplyv na konanie uplatnila. Odvolací súd sa s jej odvolacími námietkami zaoberal a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa s nimi preukázateľne vypořadal. Dovoľací súd poukazuje na to, že žalobkyňa v danej situácii dosiahla cestou riadneho opravného prostriedku sledovaný účel (vplyv na konanie). Jej tvrdenie o odňatí možnosti pred súdom konať z tohto dôvodu nemá preto žiadne opodstatnenie (por. R 39/1993).

20. Pokiaľ ide o žalobkyňou tvrdenú vadu konania spočívajúcu v nedostatku riadneho odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, preskúmaním veci dovoľací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších inštancií zodpovedajú zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí (§ 157 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2 O.s.p.), a preto ich nemožno považovať za nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol čoho sa žalobkyňa domáhala, aký bol doterajší priebeh konania, aké stanovisko k prejednávanej veci zaujala žalovaná, uviedol zistený skutkový stav, opísal, ktoré dôkazy vykonal, čo bolo nimi preukázané, citoval príslušné ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., ktorými sa riadil a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Ním prijaté právne závery dostatočne vysvetlil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak nemožno považovať za nepreskúmateľné. Odvolací súd reagoval na námietky žalobkyne uvedené v odvolaní a náležite vysvetlil, prečo sa s nimi nestotožnil. Odôvodnenie dovoľaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu dalo odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom konania.

21. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za nevyhnutné uviesť, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté

stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V súlade s vyššie uvedeným je však zrejmé, že o taký prípad v danej veci nejde, lebo rozhodnutia súdov nižších stupňov obsahujú zásadné vysvetlenia dôvodov podstatných pre ich rozhodnutia. Žalobkyňa neopodstatnene preto namietala, že odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

22. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne proti rozsudku odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti podľa § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne proti rozsudku krajského súdu, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ O.s.p.).

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.